

Den lille skräddaren och hans svärmor

Ur Croneborgs vissamling, nr 43

Det var en gång en skräddare, som många är väl det, det

var en gång en skräddare, som många är väl det Han

var så flink med nå - len och liksom den så fet, fet, fet, sjung

hopp fal-le-ri fal-le-ral-lan lej, och liksom den så fet

Utskrivet av Stefan Lindén 110426

1. ./:Det var en gång en skräddare,
som många är väl det:/
Han var så flink med nålen
och liksom den så fet, fet, fet,
sjung hopp falleri fallerallan lej,
och liksom den så fet

2. Han sydde byxor stora,
han sydde byxor små
De färgade ifrå sej
men hjärtat det var rent, rent, rent,
sjung hopp ...

3. Han älskade en flicka
så vit och rosenröd,
och det kund han gärna göra
för käringa hans var död, död, död,
sjung hopp ...

4. Han hade ock en svärmor,
jag säger inte mer
Men aldrig hennes like
i denna värld man ser, ser, ser,
sjung hopp ...

5. Och så blev skräddarn sjuker,
så han i sängen låg
Och svärmor beställde kistan,
förrän hon liket såg, såg, såg,
sjung hopp ...

6. Hon svepte lille skräddaren
i träflor och i gas
och sen hon väl gjort detta,
hon ställde till kalas, -las, -las,
sjung hopp ...

7. Och mitt i mörka natten
hon kaffe bjöd med dopp,
men skraddarn kände lukten
och klev ur kistan opp, opp, opp,
sjung hopp ...

8. Han trädde in i salen
med svepning och med allt:
"Å ge mej lite kaffe,
här är så rysligt kallt, kallt, kallt,
sjung hopp ...

9. Och svärmor tappa kannan,
där hon vid bordet satt/
och trallte ned från stolen
och dödde som en katt, katt, katt,
sjung hopp ...

10. Då lyfte lille skraddaren
från golvet svärmor snällt
och la'na uti kistan,
som själver hon beställt, -ställt, -ställt,
sjung hopp ...